

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **PROSINEC** 2020 – ČÍSLO **12**

Advent 2020

Adventem 2020 se nese otázka o prožití nejhezčích svátků roku. Moderní prostředky se snaží o umožnění setkání, tak jak to technika jenom umí. S těmi na druhé straně věčnosti nás pak pojí víra v nejširším smyslu proveditelnosti.

Advent 2020 bude jiný, podobně jako pomalu končící rok. Čekáním např. na autobus, oběd, zprávu, balíček, odpověď, telefonát, či setkání však můžeme propojovat s liturgickým čekáním na příchod Spasitele za každých okolností.

P. Martin Lanži

Homilie papeže

při mši na slavnost Ježíše Krista Krále, 22. listopadu, baz. sv. Petra

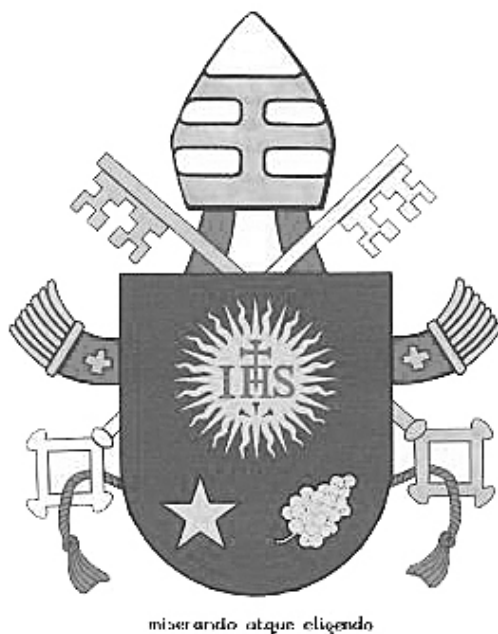
Právě jsme slyšeli poslední pasáž, která v Matoušově evangeliu předchází pašijím (Mt 25,31-46). Než Ježíš projevil na kříži svoji lásku, zanechal nám poslední vůli. Říká nám, že dobro, které prokážeme jednomu z jeho nejmenších bratří – hladových, žíznících, pocestných, potřebných, nemocných a vězněných – bude prokázáno Jemu (v. 37-40). Pán nám takto předává seznam darů, které si přeje k věčnému sňatku s námi v Nebi. Jsou to skutky milosrdenství, které činí náš život věčným. Každý z nás se může zeptat: konám je? Dělán něco pro toho, kdo je v nouzi? Anebo prokazují dobro pouze svým drahým a přátelům? Pomáhám někomu, kdo mi to nemůže oplatit? Jsem přítelem chudého? A podobně – otázek, které si můžeme klást, je mnoho. „Já jsem v něm,“ říká Ježíš, „čekám tě v tom, ve kterém mě nečekáš a na něhož se možná ani nechceš podívat, totiž v potřebném.“ Jsem v tom, o koho nejvíce zájem dominantní smýšlení, podle něhož se život daří, když se daří mně. Já jsem tam, říká Ježíš také tobě, mladému člověku, který touží uskutečnit svůj životní sen.

Já jsem tam, řekl před staletími Ježíš mladému vojákovi. Bylo mu osmnáct let a nebyl ještě pokřtěn. Jednoho dne viděl chudáka, který prosil lidi o pomoc, ale nedostával ji, protože „všichni okolo přecházeli“. A onen mladík, „když viděl, že druzí nebyli pohnuti soucitem, pochopil, že tento chudák tu byl pro něho“. Neměl s sebou však nic, pouze svůj vojenský kabát. Rozpůlil jej tedy a půlku daroval chudákovi, za což si vysloužil posměch kolemdoučích. Následující noc měl sen: spatřil Ježíše, oděného do části pláště, kterou daroval onomu chudému. A slyšel Jej, jak říká: „Martin mě oděl tímto šatem“ (srov. Sulpicius Severus, Vita Martini, III). Svätý Martin byl mladíkem, který realizoval ten sen, protože jej prožil, aniž o tom věděl, jako oni spravedliví z dnešního evangelia.

Drazí mladí, drazí bratři a sestry, nezříkejme se velkých snů. Nespokojujeme se s povinnostmi. Pán si nepřeje, abychom zužovali svoje obzory, nechce, abychom parkovali na okraji života, nýbrž ubírali se k vysokým cílům s radostí a směle. Nejsme stvoření, abychom snili o prázdninách nebo o víkendů, nýbrž uskutečňovali v tomto světě Boží sny. Bůh nás uschoptil snít, abychom pojalí nádheru života. A skutky milosrdenství jsou v životě tím nejkrásnějším dílem. Skutky milosrdenství totiž míří do středu našich velkých snů. Sníší-li o opravdové slávě; nikoli o světské slávě, která přichází a odchází, nýbrž o Boží slávě, pak toto je cesta. Přečti si dnešní evangelium, zamysli se nad ním, protože skutky milosrdenství

vzdávají Bohu slávu více než cokoli jiného. Dobře si to zapamatujte: skutky milosrdenství vzdávají Bohu slávu více než cokoli jiného. Na konci budeme souzeni ze skutků milosrdenství.

Odkud však začít s realizací velkých snů? Od velkých rozhodnutí. Dnešní evangelium k nám promlouvá také o tom. Poslední soud totiž Pán zakládá na našich rozhodnutích. Zdá se jako by ani nesoudil: odděluje ovce od kozlů, avšak být dobrými či zlými závisí na nás. On pouze vyvozuje důsledky našich rozhodnutí, vynáší je na světlo a respektuje. Život je tedy časem silných, rázných a věčných rozhodnutí. Banální rozhodnutí vedou k banálnímu životu, velká rozhodnutí činí život velikým. Stáváme se totiž tím, co zvolíme v dob-

rém i ve zlém. Rozhodneme-li se krásně, staneme se zloději, rozhodneme-li se myslet sami na sebe, staneme se egoisty, pokud se rozhodneme nenávidět, budeme rozlobeni, pokud se rozhodneme trávit hodiny s mobilem, staneme se závisilými. Avšak, pokud zvolíme Boha, budeme den ode dne více milováni, a pokud se rozhodneme milovat, budeme šťastní. Je to tak, protože krásná rozhodnutí závisí na lásce, nezapomínejte na to. Ježíš ví, že budeme-li žít v uzavřenosti a lhostejnosti, ochrňme, avšak budeme-li žít pro druhé, budeme svobodní. Pán života chce, abychom byli plní života, a sděluje nám jeho tajemství: život máme pouze, pokud jej dáváme. To je životní pravidlo: nynější a věčný život vlastníme tehdy, když ho darujeme.

Pravdou je, že existují překážky, které znesnadňují rozhodnutí: často je to bázeň, nejistota, nezodpovězená „proč“, mnohá „proč“. Avšak láska

požaduje jít dál, nezůstat lpět na životních proč a čekat, že z Nebe přijde odpověď. Ta odpověď již přišla – je to pohled Otce, který nás miluje a poslal nám Syna. Nikoli, láska nutí přecházet od proč k otázce pro koho; od proč žiji k tomu, pro koho žiji; od otázky, proč se mi stalo to či ono, k tomu, komu mohu prokázat já dobro. Komu? Nejenom sobě: život už je plný rozhodnutí, která činíme kvůli sobě, abychom měli titul, přátele, dům, svoje hobby a zájmy. Hrozí nám, že prožijeme roky přemýšlením o sobě, aniž bychom začali milovat. Manzoni dává jednu dobrou radu: „Mělo by se myslet více na prokazování dobra než na to, jak se mít dobře. A to by na konec také znamenalo mít se lépe.“ (Snoubenci, XXXVIII).

Avšak nejenom pochybnosti a otázky po příčině ohrožují velkomyslná rozhodnutí. Je i mnoho dalších, každodenních překážek. Horečnatý konzum, který narkotizuje srdce zbytečností. Obsese zábavou, jež se jeví jako jediná cesta, jak uniknout před problémy, avšak problémy jenom odkládá. Fixace na dovolávání se vlastních práv a opomíjení povinnosti pomáhat. A potom velká iluze týkající se lásky, která se zdá něčím, co žije náhlými emocemi a lily, ačkoli je v první řadě darem, volbou a obětí. Volit, zvláště dnes, neznamená nechat se ohočtit homologací a umrtvit konzumními mechanismy, jež dezaktivují originalitu, nýbrž umět se zříci zdání a okázalosti. Volit život znamená bojovat proti mentalitě jednoho použití a vlastnění všeho ihned a pilotovat existenci směrem k Nebi, k Božím snům. Volit si život znamená žít, a my jsme se narodili pro život, nikoli k živoření. Pronesl to jeden mladý člověk jako vy: „Chci žít, a ne živořit“.

Každý den se srdce ocitá před spoustou rozhodnutí. Chtěl bych vám dát poslední radu pro cvičení se ve správném rozhodování. Díváme-li do svého nitra, vidíme, že v nás často vystávají dvě odlišné otázky. První se ptá: co se mi chce? Je to otázka, která často klame, protože namlouvá, že důležité je myslet na sebe a dbát na všechny choutky a podněty, které se namanou. Jiná je však otázka, kterou srdci vnuká Duch svätý: nikoli co se mi chce? nýbrž co pro tebe bude dobré? Tady spočívá každodenní volba: co se mi chce dělat nebo co pro mě bude dobré? Z tohoto vnitřního hledání se mohou zrodit rozhodnutí banální nebo životní, záleží na nás. Pohledme na Ježíše, prosme Jej o odvahu volit to, co je pro nás dobré, abychom Jej následovali cestou lásky. A nalezi radost, abychom dokázali žít, nikoli živořit.

www.radiovaticana.cz/22.11.2020

Kompendium katechismu

SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE Svátost pokání nebo smíření

296. Jak se nazývá tato svátost?

Nazývá se svátost obrácení, pokání, smíření, odpuštění, vyznání, obrácení.

297. Proč existuje svátost smíření po křtu?

Protože nový život v milosti, přijaté při křtu, nepotlačil slabost lidské přirozenosti, ani náklonnost ke hříchu (totiž žádostivost), Kristus ustanovil tuto svátost k obrácení pokřtěných, kteří se hříchem od něho oddálili.

298. Kdy byla ustanovena tato svátost?

Zmrtvýchvstalý Pán ustanovil tuto svátost, když se na Velikonoce večer ukázal svým apoštolům a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23).

299. Mají pokřtění zapotřebí se obrátit?

Kristova výzva k obrácení stále zaznívá v životě pokřtěných. Obrácení je stálý úkol pro celou církev, která je svatá a zahrnuje ve svém klíně hříšníky.

300. Co to je vnitřní pokání?

Je to dynamismus „zkroušeného srdce“ (Ž 51,19), jímž hybe božská milost, aby odpovědělo na milosrdnou lásku Boha. Zahrnuje upřímnou lítost a odmítnutí spáchaných hříchů, pevné předsevzetí v budoucnosti už nehřešit a důvěru v Boží pomoc. Živí se nadějí na božské milosrdenství.

301. Jakým způsobem se koná pokání v křesťanském životě?

Pokání se koná mnoha různými formami, zvláště postem, modlitbou a almužnou. Avšak existují i jiné formy pokání, které mohou být vykonané ve všedním životě křesťana zvláště v postní době a v kajícím dnu (pátek).

302. Které jsou podstatné prvky svátosti smíření?

Jsou dva: skutky vykonané člověkem, který se obrátí pod vlivem Ducha svatého, a rozhřešení kněze, který jménem Krista uděluje odpuštění a stanoví způsob zadostiučinění.

303. Které jsou skutky kajícníka?

Jsou to pečlivé zpytování svědomí; zkroušenost (nebo lítost), jež je dokonalá, je-li zdůvodněna láskou k Bohu a po níž následuje předsevzetí už více nehřešit; vyznání – kajícník vyznává před knězem všechny hříchy; zadostiučinění neboli vykonání určitých úkonů pokání, které zpovědník kajícníkovi ukládá, aby napravil škodu způsobenou hříchem.

304. Které hříchy je třeba vyznat?

Je třeba vyznat všechny těžké hříchy, dosud nevyznané, na které si vzpomíná po pečlivém zpytování svědomí. Vyznání těžkých hříchů je jediný normální způsob, jak dostat odpuštění.

305. Kdy je třeba vyznat těžké hříchy?

Každý člověk, když dosáhl věku užívání rozumu,

je povinen vyznat své těžké hříchy aspoň jednou za rok a v každém případě dříve, než přijme svaté přijímání.

306. Proč mohou být předmětem svátostné zpovědi také všední hříchy?

Vyznání všedních hříchů církev velmi doporučuje, i když není nezbytně nutné, protože nám pomáhá vychovávat si správné svědomí a bojovat proti špatným náklonnostem, abychom se dali uzdravit Kristem a abychom postupovali v životě Ducha.

307. Kdo je služebníkem této svátosti?

Kristus svěřil službu smíření svým apoštolům, jejich nástupcům biskupům a jejich spolupracovníkům kněžím, kteří se tedy stávají nástroji Božího milosrdenství a spravedlnosti. Ti vykonávají moc odpouštět hříchy „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“.

308. Komu je vyhrazeno rozhřešení některých hříchů?

Rozhřešení některých hříchů, zvláště těžkých (potrestaných exkomunikací) je vyhrazeno Svatému stolci, místnímu biskupovi nebo knězi, který jimi byl pověřen, i když každý kněz může rozhřešit od jakéhokoliv hříchu nebo exkomunikace toho, kdo je v nebezpečí smrti.

309. Je zpovědník zavázán tajemstvím?

Protože tato služba a respektování osob je tak delikátní a veliké, každý zpovědník bez výjimky je zavázán pod velmi přísnými tresty dodržovat svátostnou pečeť, to jest naprosté tajemství ohledně hříchů, které se dověděl při zpovědi.

310. Jaké jsou účinky této svátosti?

Účinky svátosti pokání jsou: smíření s Bohem, a tedy odpuštění hříchů; smíření s církví; znovunabytí stavu milosti, byl-li ztracen; odpuštění věčného trestu, který si zasluhovaly smrtelné hříchy a aspoň zčásti časné tresty, jež jsou následky hříchu; pokoj, klidné svědomí i útěchu ducha; růst duchovních sil pro křesťanský boj.

311. Může se tato svátost v některých případech slavit společným vyznáním a rozhřešením?

V případech závažné nutnosti (jako v nebezpečí bezprostřední smrti), lze se uchýlit ke společnému slavení smíření se všeobecným vyznáním a hromadným rozhřešením, při respektování církevních norem a s předsevzetím v patřičné době osobně vyznat těžké hříchy.

312. Co to jsou odpustky?

Odpustky jsou odpuštění časných trestů před Bohem, které si člověk zasloužil za hříchy již odpuštěné jako vinu. Věřící je získává za určitých podmínek pro sebe i pro druhé, prostřednictvím služby církve, která jako vykonavatelka vykoupění rozdává poklad zásluh Krista a svatých.

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka

8. února
Farní ples (KD Martínkovice)

26. února
Popeleční středa – začátek postní doby

7. března
Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové

21. března
Duchovní obnova v Otovicích

10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

12. dubna
Zmrtvýchvstání Páně

29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha – DLE SITUACE

6. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

7. června
1. svaté přijímání; slavnost Nejsvětější Trojice

12. června
Noc kostelů

13. června
Farní den (fara Ruprechtice)

21. června
Slavnost Božího Těla

25. července
Jakubsko-anenský víkend

26. července
Cykloput' do Nowe Rudy

1. srpna
Křinicá pouť

11. – 15. srpen
Farní tábor

11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)

říjen
Farní výlet (TV Noe), FATIMA?

8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

ECCLESIA IN EUROPA X.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

II. Celá církev vyslaná na misie

33. Sloužit evangeliu naděje evangelizující láskou je úkolem a odpovědností všech. Ať má člověk jakékoliv charisma či jakoukoliv službu, láska je hlavní cestou, po níž mohou jít všichni: celá církevní komunita je povolána, aby po ní kráčela ve stopách svého Učitele.

Úloha vysvěcených služebníků

35. Kněží jsou v síle své služby povoláni k tomu, aby zvláštním způsobem slavili, učili a sloužili evangeliu naděje. V síle svátosti kněžského svěcení, které je připodobňuje Kristu, Hlavě a Pastýři, musí biskupové a kněží připodobnit celý svůj život a svou činnost Ježíšovi; hlásáním slova, slavením svátostí a vedením křesťanského společenství zpřítomňují Kristovo tajemství; výkonem této své služby „jsou rovněž povoláni, aby prodlužovali přítomnost Krista, jediného a nejvyššího Pastýře, zpřítomňovali jeho životní styl a uprostřed jím svěřeného stáde se téměř stávali průzračnými“. Začlenění „do světa“, ne však „ze světa“ (srov. Jan 17,15–16), jsou v nynější kul-

turní a duchovní situaci evropského kontinentu povoláni, aby byli znamením protirečení a naděje ve společnosti, která je nemocná horizontalismem a potřebuje se otevřít transcendentu.

35. V tomto rámci nabývá na významu také kněžský celibát, znamení naděje zcela vložené v Pána. Celibát není pouhou církevní disciplínou, kterou uložila autorita; naopak je to především milost, nedocenitelný dar Boží církvi, prorocké poselství pro současný svět, pramen intenzivního duchovního života a pastorační plodnosti, svědectví eschatologickému Království, znamení Boží lásky k tomuto světu a nerozdělené lásky kněze k Bohu a k jeho lidu. Žitý jako odpověď na dar Boží a jako překonání pokušení hédonistické společnosti, nejenže podporuje lidskou realizaci toho, kdo je k němu povolán, ale ukazuje se také jako pomoc k růstu druhých. Celibát je v celé církvi oceňovaný jako vhodný pro kněžství, latinskou církvi je vyžadovaný jako povinnost a východní církve si ho vysoce váží; v kontextu současné kultury se jeví jako výmluvné znamení, které musí být uchováno jako cenné dobro církve. Změna nynější disciplíny v tomto ohledu

by neumožnila vyřešit krizi povolání ke kněžství, kterou je možné zaznamenat v mnoha částech Evropy. Nasazení ve službě evangeliu naděje také vyžaduje, aby se v církvi prezentoval celibát ve svém plném biblickém, teologickém a duchovním bohatství.

36. Nemůžeme přehlížet, že se dnes výkon posvátné služby setkává s nemálo obtížemi, jak vlivem panující kultury, tak díky zmenšenému počtu samotných kněží, což s sebou přináší nárůst pastoračního břemene a únavy. Proto si tím více zaslouží ocenění, vděčnost a blízkost ti kněží, kteří žijí sobě svěřenou službu s obdivuhodnou oddaností a věrností. Jim chci i já vyjádřit svou důvěru, vděčnost a své povzbuzení slovy, která napsali synodní otcové: „Neklesejte na mysl a nenechte se přemoci únavou; v plném společenství s biskupy, v radostném bratrství s jinými kněžími, v srdečné spoluzodpovědnosti se zasvěcenými osobami a všemi laickými věřícími pokračujte ve svém cenném a nenahraditelném díle“. S kněžími chci připomenout také jáhny, kteří se podílejí, i když na odlišném stupni, na svátosti kněžství. Vyslání ke službě církevnímu společenství vykonávají pod vedením biskupa a jeho kněží službu liturgickou, kazatelskou a charitativní. Tímto jim vlastním způsobem jsou začleněni do služby evangelia naděje.

Opravy z fondů Evropské unie

Rok 2020 přinesl dokončení oprav na kostelech ve Verněřovicích a v Ruprechticích. V Heřmánkovicích by se tak mělo stát během první poloviny roku 2021. Celková suma za výraznou, i když zdaleka ne celkovou opravu

3 svatostánků z osmičlenného broumovského sakrálního souboru, je financována z podporných grantů Evropské unie v celkové výši 42 mil. Kč. Spoluúčast broumovské farnosti činí 5 %, což je schopna pokrýt díky laskavé podpoře p. Františka Kociana (1 600 000,-Kč) a Královéhradeckého kraje (1 000 000,-Kč). Nutné je taky zmínit další pomoc ze strany EU u kostela na Bezděkově, který zpravuje ŘKF Police n. M. Akci započal před dvěma lety zesnulý Mons. Marian Lewicki a k zdárnému konci přivedl jeho nástupce P. Jaroslav Furtan. Požehnání rekonstrukce kostela sv. Prokopa na Bezděkově proběhlo v říjnu 2019. Požehnání oprav kostelů ve Verněřovicích, Ruprechticích a Heřmánkovicích je plánováno před začátkem léta 2021.

Kostely ve Verněřovicích a v Ruprechticích jsou opraveny z grantu IROP v celkové výši 32 mil. Kč, přičemž nejrozsáhlejší práce proběhly na kostele sv. Jakuba v Ruprechticích v celkové částce 22 mil. Kč (střecha, fasáda, odvodnění, vitráže, částečně mobiliář, elektroinstalace). Na kostele sv. Michaela archanděla proběhly práce za 8 mil. Kč (fasáda, odvodnění, okna, částečně mobiliář). Na kostele Všech sv. v Heřmánkovicích probíhají práce na odvodnění kostela, střechy a krovu, částečně interiéru. Zbýlé výdaje jsou za administraci projektu, nákupy služeb, či pořízení vybavení.

Zcela jistě se těšíme z nových střech a fasád zmiňovaných kostelů. Na druhé straně ani zdaleka nejsme u konce. Obnova mobiliáře bude znamenat další desítky milionů korun. K tomu je nutné pečovat i o další kostely rozsáhlé broumovské farnosti.

P. Martin Lanži,
děkan ŘKF - děkanství Broumov

Sv. Jan od Kříže,

14. prosince, kněz a učitel církve

Narodil se v roce 1542 v malé vesnici Fontiveros v Kastilii, jako třetí syn Gonzala de Yepes, kterého rodina zámožných obchodníků po smrti jeho rodičů vydělila. Nelíbilo se jí, že si za ženu zvolil chudou Catalii Alvarezovou, rovněž sirotka. Janovi předci z otcovy strany byli údajně šlechtici. Otec po delší nemoci zemřel, asi v Janových dvou letech. Bída a starosti, jak zajistit dětem to nejnnutnější přiměly matku, že se s Františkem a malým Janem (syn Alois zemřel před narozením Jana) vydala přes velkou vzdálenost k jejich strýci. Strastiplná cesta o žebrotě nesplnila očekávané. Když byli opět ve Fontiveros, pětiletý Jan se málem utopil v jezeře. Příhodu prý provázelo vidění P. Marie, která k němu natahovala ruku, ale on jí tu svou z úcty k ní nepodal, aby ji neušpinil. Pak ho vytáhl jeden sedlák. (Po druhé pocítil ochranu P. Marie poněkud později, při pádu do studně.)

Roku 1548 se matka Catalie přestěhovala se syny do Arévala, ale bída rodiny se nezmenšila. Roku 1551 následovalo další stěhování, do obchodního města Medina del Campo (dnes Valladolid). Matce se tam Jana podařilo umístit v jedné družině pro chudé sirotky, v níž se 8 let vzdělával. Studium mu šlo dobře, ale pokusy s krejčovským, řezbářským ani malířským řemeslem se nedařily. Od 17 let pracoval jako ošetřovatel ve špitálu. Pro chudé pacienty přitom chodil prosit o almužny. S touhou po studiu několik hodin denně trávil v jezuitské koleji a další v noci nad knížkami. Humanistická studia u jezuitů skončil r. 1563, kdy vstoupil do karmelitánského kláštera sv. Anny v Medině. Po ročním noviciátu složil sliby a se jménem Jan od sv. Metoděje byl poslán studovat na univerzitu v Salamance, kde v r. 1567 přijal i kněžské svěcení. Primici měl v Medině. Pro touhu po přísnějším životě uvažoval o přestupu do kartuziánského řádu, ale tehdy

se setkal s Terezií od Ježíše, dozvěděl se o její reformě, a nakonec souhlasil se spoluprací. Ještě dokončil studia a 15. 8. 1568 se už účastnil založení kláštera ve Valladolidu, kde ho Terezie seznamovala s životem, jaký začaly žít podle původních pravidel, včetně způsobu a významu jejich tzv. rekreace.

V Duruelo u Avily dostal darem domek, který opravil. Terezie ho nazvala Betlém a vyřídila povolení od provinciála. Jan a dva další, převor z Mediny o. Antonín s jáhnem Josefem, v něm o první neděli adventní, za provinciálovy přítomnosti, složili nové sliby týkající se řádové reformy. Nové Janovo jméno znělo „Jan od Kříže“ a Antonín měl přidáno „od Ježíše.“ Tím vznikla první mužská komunita „Bosých“. Reformovaným se tak začalo říkat proto, že na rozdíl od ostatních karmelitánů chodili bosí. Rozdělení, na bosí a obutí, se ujalo a přetrvává.

Jan od Kříže dostal na starost výchovu noviců. Konvent se 11. 6. 1570 přestěhoval z Duruela do Mancera de Abajo u Salamanky. Jan na podzim téhož roku odešel do Pastrany, kde bylo více noviců. Avšak 25. 1. 1571 již zakládal klášter bosých karmelitek v Albe de Tormes a v dubnu se stal rektorem koleje bosých karmelitánů v Alcalá de Henares.

V avilském klášteře Vtělení se v říjnu stala Terezie od Ježíše převorkou a přes vizitátora si další rok vyžádala Jana od Kříže za zpovědníka a rádce pro její konvent. Jan se v Avile až na menší přestávky zdržoval od května 1572 do začátku prosince 1577, kdy byl v noci na 4. 12. zajat a tajně dopraven do kláštera obutých karmelitánů v Toledu. Tam ho protiprávně soudili jako buiče, přes všechna pověření, která od nuncia a apoštolského vizitátora dostal. Nabízeli mu i plno výhod v případě odstoupení od reformy. Marně. Uvěznili ho proto v malém prostoru bez oken se stoličkou a breviářem. Vzali mu škapulír s kapucí, aby trpěl zimu a k jídlu mu dávali jen chléb s vodou. Zlých skutků se odvážili až po vystřídání zesnulého nuncia Ormaneta za Felipe Segu, který už nebyl reformě nakloněn.

Jan snášel utrpení s trpělivostí a na zlo odpovídal láskou. Strážci daroval i dřevěný kříž, který nosil na srdci. Čas naplnil modlitbou a skládal i mystické básně. Jeho tělo však podmínky ve vězni nechtělo vydržet. Když Jan cítil, že mu jde o život, rozhodl se pro riskantní útek. Nebylo mu známo, ve kterém místě se jeho vězení nachází. Svázanou deku s hábitem, po nichž se z vězení spouštěl, měl prý uvázané za kličku, která by normálně zatížení s ním nemohla unést. Dole chybělo více jak dva metry. Po seskoku zjistil, že je na dvoře ve větším nebezpečí. Musel se dostat odtud vzhůru, k výklenku a za zeď. Nakonec se mu podařilo za svítání dostat k bosým karmelitkám.

Byl ve stavu, že ze stravy mohl přijímat jen kaši z vařených hrušek. Brzy se pak uchýlil do kláštera „El Calvario“ v Andalusii na jihu Španělska, kde se na podzim stal představeným.

V Baeze nastoupil 14. 7. 1579 jako rektor koleje „Naší milé Paní Karmelské“, kterou vedl do začátku roku 1582. Mezi tím se v březnu 1581 účastnil provinční kapituly v Alcalá de Henares, protože papež Řehoř XIII. předchozí rok vydal souhlas ke zřízení vlastní provincie Bosých.

Od ledna 1582 byl Jan od Kříže převorem v Granadě a v říjnu 1585 se stal provinčním vikářem v Andalusii. Po dvou letech nastoupil opět jako převor v grenadském konventu Mučedníků. Byl vyhledávaným zpovědníkem a psal spisy o modlitbě a duchovní cestě. Za působení v Granadě nejen přebudovával klášter, ale stačil i napsat knihu Výstup na horu Karmel, považovanou za jeho nejlepší dílo. Konal také hodně cest, na nichž čerpal sílu z modlitby.

Jako vikář v Andalusii zakládal další kláštery. V dubnu 1586 v Cordobě při kapli sv. Rocha, v červnu druhý v Seville, a ještě téhož roku i v La Manchuele. V tom roce při přestavbě jednoho domu spadla zeď a zavalila jeho pokojík i s ním. Přihlížející se domnívali, že to nepřežil, ale pak uviděli jeho úsměv a slyšeli, jak Panně Marii přisuzuje ochranu.

Papež Sixtus V. 10. 7. 1587 Bosým povolil generálního vikáře podléhajícího generálnímu představenému. Na první kapitule v Madridu 18. 6. 1588 byl zvolen prvním generálním definitivem Jan od Kříže. Když generální vikář M. Doria zavedl novou formu řízení, jmenoval Jana třetím radním. Sídlo rady bylo od poloviny následujícího roku v Segovii. Jan se tam stal i převorem komunity.

Na mimořádné madridské kapitule v r. 1590 se snažil o zmírnění extrémních opatření, s nimiž Doria začal. Na další řádné za rok byl Jan zbaven všech funkcí a s pokorou i vnitřním klidem odešel do andaluské provincie. V poustevnickém konventu La Peñuela po měsíci onemocněl. Trpěl zánětem pravé nohy, a proto odešel na léčení do konventu v Ubedě. Přišel s vysokou horečkou a podstoupil těžkou operaci bez umrtvení. Od 7. 12. mu horečka nebezpečně stoupala a 11. 12. přijal svátosti k cestě na věčnost. Krátce po půlnoci 14. 12., když políbil kříž se slovy: „Do tvých rukou Pane, poručím svého ducha“ - skonal. Blahořečený byl 1675 a svatořečený 1726 V roce 1926 byl papežem Piem XI. prohlášen učitelem církve. Skrze své spisy je učitelem cesty ke sjednocení s Bohem až po úplné přetvoření v Milovaného.

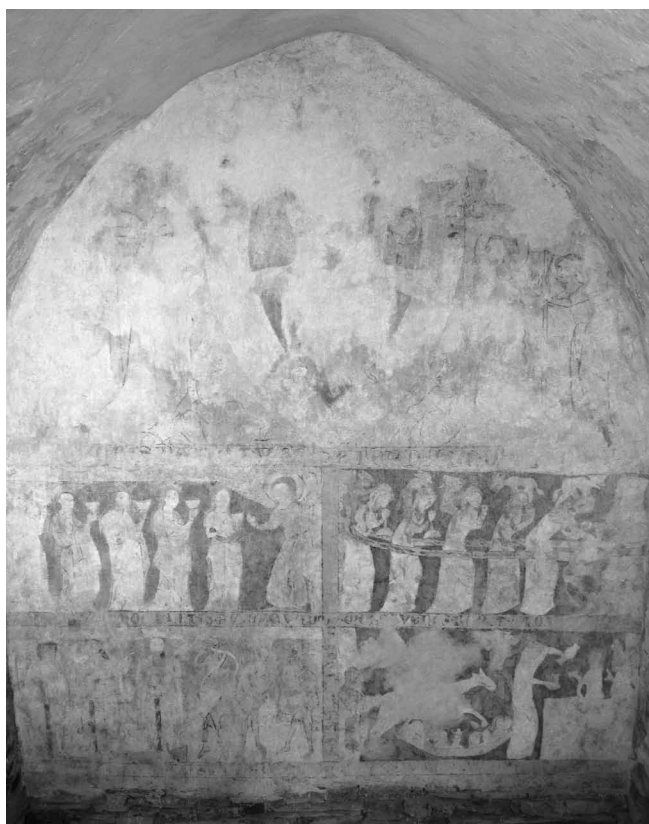
[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky)

Částečné zpřístupnění středověké malby na faře v Broumově

V den 102. výročí vzniku Československé republiky se už alespoň částečně povedlo zpřístupnit středověkou nástěnnou malbu v budově současné římskokatolické duchovní správy v Broumově. Datace malby dnes označované jako Triumf smrti (před tím Poslední soud) je odhadovaná do let 1320-1330. Unikátnost v barokním kraji podtrhuje dle všeho i minimálně ve střeoevropském kontextu jedinečné zobrazení dáblů na ramenou pošetilých panen z 25. kapitoly Evangelia sv. Matouše. Další práce budou závislé na úspěchu z česko-polského dotačního programu EU, které Římskokatolická farnost – děkanství Broumov podala ve spolupráci s MěÚ Broumov koncem října 2020. Restaurování samotné malby proběhlo v letech 2013-2014. Prostor na obdélném půdorysu původně sloužil patrně jako soukromá oratoř či veřejně přístupný sakrální prostor. Donátor není znám, stejně jako autor či autoři výmalby.

Výjevy na fresce

- Kristus sedí na duze, po levici měsíc, na pravici slunce (zničené)
- Anděl za sv. Janem Křtitelem drží kopí a dŕtka, anděl za Pannou Marií kříž a trnovou korunu
- Text v horním pásu zapsaný gotickou majuskulí lze rekonstruovat jako část Mt 25: 34 „**Quod vobis paratum est ab origine mundi**“ „To, co vám bylo připraveno od počátku světa.“
- Střední pás je od spodního oddělen pruhem se dvěma texty, které se vztahují ke spodním scénám. Nápis ve směru po Kristově pravici přesahuje do vertikálního dělicího pásu a celý zněl: „**Quod sumus hoc eritis fuimus quandoque**

vos estis“, tedy: „Co jsme my, to budete i vy. Co jste vy, byli jsme i my“. Nápis vpravo, po Kristově levici pak říkal: „**Mors iuvenes rapit atque senes**“ čili: „Smrt bere mladé stejně jako staré“ (Maxima se v průběhu středověku rozšířila zejména prostřednictvím známé satirické skladby Bernarda z Cluny De contemptu mundi. Verš se nachází jen v některých opisech, v původní verzi chybí).

- Spodní pás maleb uzavírá zdola nápisová páska, jejíž poškozený text lze doplnit na „**Vos qui**

transitis memores nosti rogo sitis“, tedy „Prosím vás, kteří procházíte, pamatujte na nás“.

- Postava pijáka je patrně ženského pohlaví, na co poukazuje oblečení a dlouhé vlasy. Za ty ji tahá dábel, podobně jako pošetilé panny o pás výše. Postavy pijáků a pijaček nacházíme na středověkých malbách pekla po celé Evropě, k počtu dochovaných památek jde o méně běžný motiv.

- Před touto skupinou stojí velký předmět naznačený obdélníkem – prostřený stůl, za který zasedl jeden z hříšníků. Uprostřed spodního pole byla postava jedoucí na koni, zpod které trčí podlouhlý zužující se předmět, zpoza kterého vykukují posrsí malých postavíček, žen

i mužů, z kterých jedna má na hlavě korunu. Jde o břit velké kopy, které násada, viditelná z menší části, přechází do zničené malby, takže není možné s jistotou určit, kdo kopy držel a jel na koni. Dle všeho se jedná o personifikovanou Smrt. Za ocasem koně můžeme u středověké dělicí lišty rozeznat černého dábla.

- Lze předpokládat, že malba pokračovala až k podlaze, která byla ještě cca 1,5m pod současnou úrovní

Roráty

Po staletí slavila církev mši sv. ráno. Třeba i z toho důvodu, že k sv. přijímání mohl přistoupit jenom ten, kdo od půlnoci nic nejedl a nepil. Podmanivá adventní atmosféra tak dostala i originální duchovní rozměr díky tzv. rorátním mším sv. Název se odvozuje od úvodního zpěvu této bohoslužby „Rorate coeli de super – Rosu dejte nebesa z hůry“ a to i proto, že věřící prosí o naplnění dávného Božího slibu, aby už poslal Spasitele. A protože Zachránce porodila Boží Matka, jsou rorátní mše sv. striktně věnované Panně Marii. Než se tedy Mesiáš narodí, vstávají věřící každé ráno ještě za tmy, která symbolizuje tmu

života během staletí očekávání, jimiž musel projít vyvolený izraelský národ, než v Betlémě zaznělo andělské Gloria.

V broumovské farnosti není pojem roráty neznámý. A to i díky P. Františkovi Hofmanovi, který tuto mši sv. slouží každou adventní sobotu v 7:30 ve hřbitovním kostele Panny Marie v Broumově. Díky existenci přístavby farní budovy na Kostelním náměstí se v roce 2019 otevřela další možnost jak duchovně prožít nastávající adventní dobu. Lokalizace domovů jednotlivých katolických rodin a ohromně rozsáhlá farnost nabízí toto řešení: **každé úterý a čtvrtek bude v děkan- ském kostele sv. Petra a Pavla rorátní mše sv. ráno v 6:30**, poté teplá skromná snídaně v novostavbě Děkanství, resp. „u okénka“. Vše tak,

aby se dala stíhat škola či pozdější zaměstnání. Sobotní roráty pak budou dle už zaběhlého zvyku **v 7:30 v hřbitovním kostele Panny Marie**. Úterní večerní mše sv. v klášteře zůstává. O Vánocích by se už mělo slavit Kristovo narození i v kostele sv. Jakuba Většího v Ruprechticích. Ony 3 pracovní týdny tak nabídnou jiné než komerční prožití adventní doby. Ne zrovna příjemné prosincové ranní vstávání můžeme obětovat za odpuštění svých hříchů, pokoj a zdraví v rodině, za nemocné, za politiky, za Evropu, atd. Intencí je víc než dost.

P. Martin Lanži

JAK DNES ŽIJÍ DĚTI A DOSPÍVAJÍCÍ A S JAKÝMI OBTÍŽEMI SE POTÝKAJÍ

Mgr. Hana Imlaufová, Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna, Praha

Přináším postřehy ze své poradenské praxe. Pracuji v Křesťanské pedagogicko-psychologické poradně v Praze jako speciální pedagog, psychoterapeut a manželský a rodinný poradce. Na konzultaci či terapeutická setkání přicházejí nejčastěji rodiče se svými dětmi či dospívajícími. Někdy přicházejí rodiče bez dětí. Někdy se objednají na setkání v poradně sami dospívající či „čerstvě dospělí“ (i když do 18 let musí dítě objednávat jeho zákonný zástupce), protože jsme se již někdy v předchozím období setkali a má ke mně důvěru. V následujícím textu se pokusím sepsat to, co z mé poradenské zkušenosti dětí a mládež nejvíce trápí a s jakými obtížemi se potýkají.

1. Největší bolestí dětí a dospívajících je nesoulad ve vztahu jejich rodičů, jejich manželské konflikty, hádky a nedorozumění. Děti někdy prožívají pocity viny, že ony mohou za to, že rodiče mají neshody. To může pramenit z toho, že jedním ze čtyř hlavních konfliktních témat mezi manželi je výchova dětí. Dospívající přicházejí velmi často s otázkami, co by mohli udělat pro to, aby se rodiče neháдали, jestli oni mohou nějak zlepšit jejich vztah.

2. Pokud se rodiče dětí rozešli či rozvedli, trápí děti velmi často především neochotou rodičů komunikovat. Rodiče si totiž myslí, že rozvodem problémy pomínou, což je omyl. Otcem a matkou zůstávají nadále a ohledně výchovy dětí a všech aktivit, které děti mají, se musí rodiče i nadále umět domlouvat a vyjednávat. Pokud rodiče nejsou ochotní mezi sebou komunikovat, využívají dítě jako „posla“ s informacemi pro druhého rodiče. Děti a dospívající prožívají další zátěžové situace ve chvílích, kdy si někdo z rodičů najde nového partnera a vyžaduje po dětech, aby si ho hned oblíbily a navázaly s ním vřelý vztah.

3. V naší populaci přibývá dětí, které jsou vychovávány bez hranic. Mimo jiné tyto děti nemají rozvinutou vlastnost vůle a neumí se vcítit do potřeb druhých. Mají nízkou hladinu frustrační tolerance – jednoduše řečeno – vnitřní sílu něco vydržet (co nechceš dělat, tak nedělej; co tě nebaví, nemusíš dělat apod.). Rodiče vedou děti tímto způsobem již od útlého věku, prvním velkým konfliktním zlomem je nástup dítěte do mateřské školy. Učitelky si na dítě oprávněně stěžují – dítě totiž neposlouchá, nereaguje na pokyny; když není po jeho, reaguje agresí. Dětský kolektiv pak tyto děti odmítá při hrách, ve kterých dítě nedokáže respektovat pravidla a nesnese prohru. Ve školním věku pak rodiče začínají být bezradní, dítě je totiž neposlouchá, nerespektuje autority, není vytrvalé a nedokáže překonávat ob-

tíže vůlí. Zajímavým, i když smutným postřehem z mé praxe je postupně se rozpadající partnerský vztah rodičů, na jehož počátku je příliš benevolentní jeden z rodičů oproti druhému, který je ve výchově tvrdý. Dochází pak k prohlubujícím se rozporům – jakési polarizaci. Čím více je jeden z rodičů měkký a nedůsledný, tím více druhý rodič začíná být na dítě tvrdý a přísný. Tento stav je nejen destruktivní pro osobnostní vývoj dítěte, ale též pro partnerský vztah rodičů. Jako první vymizí z jejich vztahu vzájemná úcta.

4. Další obtíž – vyrovnat se s tím, že jsem jiný než moji spolužáci. Tuto oblast vidím jako velmi důležitou také z nutnosti umět obhájit to, že dítě či dospívající je křesťan. Rodiče málo vychovávají své děti ke zdravé sebedůvěře. Díky zdravé sebedůvěře dítě lépe unese to, že je v něčem jiné, že něco nemá, že nesdílí stejný názor jako většina apod. Odlišnost se dítě musí naučit unést v mnoha oblastech. Může to být např., co dítě nemá oproti svým vrstevníkům (chytré telefony, značkové oblečení apod.) Odlišnost ve výchovných hranicích – některé děti nemají od rodičů žádné hranice – např. pro používání počítače, čas strávený na sociálních sítích apod. Pokud to má dítě unést, musí se naučit rozumět postoji svých rodičů, který je pevný, a vidět jiné hodnoty, které jsou mu nabízeny.

5. Pokud mají děti svobodu v používání sociálních sítí a internetu, odkrývá se veliké nebezpečí vlivu pornografie a násilí, které mohou zahlédnout i mimoděk. Rodiče bohužel mnohdy vůbec netuší, co jejich děti sledují.

6. Chybí pozitivní mužské a ženské morální vzory. V posledních několika letech jsem v mnoha krajských městech ČR měla možnost promlouvat k pedagogům a metodikům prevence v rámci Konference o rizikovém chování dospívajících. Ve své přednášce jsem účastníkům vždy položila otázku – jaký pozitivní morální vzor muže a ženy by představili žákům. Většina přítomných nedokázala na tuto otázku odpovědět přesto, že se dlouze rozmýšleli. Zde vidím velikou příležitost pro církve – seznamovat mladé s životními příběhy světců nejen z dávné minulosti, ale především světců či mimořádných osobností v církvi z posledního století. Autentické příběhy dětí a dospívajících vždy velmi oslovují.

7. Ve školách neexistuje předmět „Výchova ke vztahům“. Otázky, které souvisejí se vztahy, jsou velmi častým tématem dětí i dospívajících. Pracovníci Linky bezpečí se shodují na tom, že nejčastější telefonáty dětí se týkají vztahů, nikoli týrání apod. Téma související s rozvojem osobnosti člověka bývají pouze v rámci adaptačních

kurzů či jiných spíše nahodilých aktivit (např. v rámci primární prevence)

8. Nedostatek zájmu rodičů o své děti. Děti jsou pak snadno „zranitelné“ a nechají se oslovit někým, kdo zdánlivě vypadá, že se o ně zajímá. A vytvoří si s nimi jakýsi – mnohdy patologický druh blízkosti.

(To je mimochodem dle mého soudu jedna z příčin sexuálního či jiného zneužívání v církvi i mimo ni. Velmi drsně na tuto dětskou zranitelnost poukazuje film V síti.)

9. V poradně přibývá dětí a dospívajících s různými druhy psychosomatických onemocnění. Ke svému překvapení se někdy dozvídám, že dítě je v péči několika lékařů – specialistů. Děti i dospívající mají málo pohybu na zdravém vzduchu a nedostatek fyzických aktivit. Na to s velkým alarmem poukazují dorostoví lékaři.

BUDOUCNOST CÍRKVE,
časopis pro podporu pastorace mládeže. Ročník XXVIII., číslo 3.

Bílé letadlo

Nad rozprostřeným prostorem dne za úsvitu dříve než přijde cokoli soustředěně sleduje široce otevřenými očima úzkou stopu předvěkého kružítká jediný smysl temnoty Věčný překvapený v nahosti kreslí bílé letadlo nad skalním útesem ze své vize lidské mysli tvých papírových střel ticho za dvojitým sklem ale v uších hluk od vytesávání kamenných desek vyschlá moře tu pukají do hloubky za ústí nedotečených řek nevyřysovanou linií kruhů viditelnosti to nepřerůstá les okraje pískovců svícemi smrků rozrůstá se Bible v jejím temnu odsouzený omilostněný Izák Izrael každý člověk protože bychom neměli naděje kdyby nebylo anděla pro koho byla by kniha byly knihy rozbíhající se kruhy na vodě

Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

Nemusíte být katolíky, abyste to pochopili!

S věkem jsme chytřejší a pomalu si uvědomujeme, že:

Hodinky za 3000 € ukazují stejný čas jako hodinky za 30 €. Do peněženky za 300 EUR se vejde stejná částka jako do peněženky za 30 EUR. Osamělost doma v 70 m² je stejná jako ve 300 m².

Doufám, že si jednoho dne uvědomíte, že vaše vnitřní štěstí nepochází z materiálních věcí světa. Zda cestujete první třídou nebo ekonomickou; na tom nezáleží, když letadlo spadne.

Doufám, že si uvědomíte, že když máte přátele, bratry a sestry, se kterými se můžete bavit, smát se a zpívat, že to je to pravé štěstí.

5 nesporných skutečností štěstí:

1. Nevzdělávejte své děti, aby byly bohaté, vzdělávejte je, aby byly šťastné, aby viděly hodnotu věcí, ne jejich cenu.
2. Jezte jídlo, jako by to byl lék, jinak budete muset brát léky, jako by to bylo jídlo.

3. Osoba, která tě miluje, tě nikdy neopustí, i když existuje 100 důvodů, proč odejít, najde si důvod, proč zůstat.

4. Jsou velké rozdíly mezi lidmi. Je špatné, že to chápe jen málo lidí.

5. Byl jsi milován, když ses narodil, a budeš milován po smrti. Co je mezi tím, je na každém z nás.

Nejlepší doktoři na světě jsou sluneční světlo, odpočinek, cvičení, strava, sebevědomí a... přátelé. Udržujte je ve všech fázích života a užívejte si zdravý život. Pro člověka je to těžké – nežádá o narození, nemůže žít věčně a nechce zemřít! Nejlepším dárkem, který můžete někomu dát, je váš čas, snažte se, aby byl dán vaší rodině nebo přátelům.

Udělejte si čas a pošlete tuto zprávu alespoň jednomu členovi rodiny, příteli nebo kamarádovi! Možná můžeme něco změnit.

Papež František

Pane, ať vidím.

„Nehleďte na obrazovku telefonu víc, než do bratrových očí“ - řekl před časem svatý otec František v jedné ze svých promluv věnovaných nejen zasvěceným osobám.

(<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27132>)

Podle statistiky se průměrně díváme na display mobilu, či podobného zařízení až 150x za den. Kolikrát se podíváme do tváře bližního, statistiky neuvádějí, ale každý si to může lehce spočítat. K výzvě víc by se jistě mohlo přidat i slovo **raději**.

Ne jako nařízení, ale jako zkušenost, že dívat se do tváře živé bytosti nám ani nejdokonalejší technika nemůže nahradit. Naše pohledy na display nemusejí být vždy zbytečné. V luxusních vymoženostech 21. století najdeme spoustu užitečných informací, které nám usnadňují život, poskytují rady a jsou zkrátka nutné i v naší práci. A možnosti jsou dnes vskutku excelentní. Papež František tímto doporučením rozhodně nenabádal k odhození mobilů, taková výzva by byla od počátku odsouzena k neúspěchu. Možná se máme jen zamyslet nad tím, jak se od sebe tyto dva pohledy liší. Mobil nás k ničemu konkrétnímu nezavazuje, moc o nás neprozradí, nic po nás nechce, jen podává informace a neustále strhává naši pozornost. Stává se naší jistotou, svobodou, přítelem, nutností, závislostí, bez které raději nevycházíme z domu. Pohled do tváře živého člověka může nabízet obraz zcela opačný. Je to výzva číst v ní, jako v otevřeném

knize, jako na ikoně odhalovat příběh života s jeho vítězstvími i pády. Skrývá se v ní pravda o dotyčném a také o nás. Chceme ale tuto pravdu znát? Pohledem do tváře bližního často zjistíme, jak na tom jsme my sami a může se stát apelem nabízet to, co od druhých sami očekáváme. Média nám dnes zprostředkovávají velice věrohodnou kopii živého obrazu, my se často necháme nachytat a vyměníme originál za falsifikát. A přesto, jakkoli je nám moderní technika blížká, po pohledu živého člověka toužíme. Nejen že si přejeme, aby se na nás druzí dívali, ale sami toužíme vidět druhé, obzvláště jsou-li něčím výjimeční. Právě z tohoto důvodu jsou lidé ochotni cestovat stovky, ba tisíce km aby viděli papeže, kněze či řeholníka s mimořádnými charismaty, nadaného umělce, či výjimečného zpěváka. Jak šťastný musel být apoštol Tomáš, když uviděl vzkříšeného Krista Pána s probodeným bokem a ranami po hřebec na vlastní oči. Být tehdy společnost na dnešní úrovni, možná by mu učedníci nabídli fotku v mobilu s komentářem: „Ježíš vstal z mrtvých!“. Byl by ale tento pohled pro Tomáše tak intenzivní, že by v úžasu zvolal: „můj Pán a můj Bůh“? Sotva. Nejspíš by to jen okomentoval slovy: „jo, asi máte pravdu“. Jeho další život by to nejspíš neovlivnilo. Tomášův pohled na živého Krista ale proměnil jeho pochybnost v jistotu. Zůstal Kristu věrný po zbytek života a svou lásku k němu dovršil mučednickou smrtí. Naučit se číst ve tváři druhých a následně sami v sobě není možné z virtuálního obrazu, ale jedině pohledem na živou osobu.

Je lákavé být neustále v kontaktu s celým světem, sdílet své zážitky, touhy i potřeby, ale může se stát, že nakonec přestaneme být v kontaktu sami se sebou. Neustálé přijímání informací a sdílení života s širokým okolím nám krade intimní zónu, naše výsostné místo, kde je nutné zůstat jen sám se sebou v tichu a naslouchání. Jen tam je možné zaslechnout volání Ducha, který nám chce sdělit něco osobního, něco, co není určeno ostatním. Může to být i výzva – podívej se dnes do tváře xy, uvidíš ho dnes naposled. Nemít čas dívat se do tváří bližních nás může připravit o nenahraditelné chvíle, které se nikdy nevrátí. Z tváře bližního k nám může promlouvat Bůh sám, může to být moment vlastní reflexe, nebo pohled, který nás bude k něčemu krásnému inspirovat a třeba i změnit život. Pohled z očí do očí se může stát skrytou řečí srdce, které nepotřebuje žádnou moderní techniku k tomu, aby prozradilo, co je v něm skryto...

J. Teinerová

Prohlášení biskupů Čech, Moravy a Slezska

Drazí bratři a sestry,

všichni cítíme, jak silně pandemie koronaviru ovlivnila náš život. Mnozí z vás volají po větší aktivitě biskupů pro uvolnění bohoslužeb. S vládou jsme jednali mnohokrát a stížnost na neústavnost omezení bohoslužeb je i u Ústavního soudu. Podali ji senátoři. Vás jsme vyzvali k intenzivním modlitbám za ukončení pandemie, zvláště k modlitbám v rodinách a ke společné modlitbě růžence každý večer ve 20 hodin. Pohled na ty z vás, kteří onemocněli a prošli těžkou zkouškou, nebo na ty, kteří obětavě slouží nemocným nejen jako profesionálové, ale i dobrovolníci, nebo na ty, kteří se dostali do ekonomických těžkostí, či vzpomínka na ty, kteří zemřeli, nás vede k zintenzivnění modliteb, k nimž je dobré připojit i půst a almužnu. Nabídneme Bohu nejen svůj čas, ale i sami sebe, ochotu zřeknout se svých požadavků a hledat Boží vůli a třeba i osobně pomáhat v první linii, zvláště ti, kteří jsou mladí a zdraví.

Brněnský biskup ve své diecézi vyhlásil na čtyři středy dobrovolný, vědomý a citelný půst za ukončení pandemie, k němuž je dobré přidat také almužnu na libovolný dobrý účel. To vše nadále ve spojení s modlitbou. **Přidejme se k nim v celé naší zemi po první tři středy v prosinci - 2., 9. a 16. 12.**

Kéž nám mimořádný adventní půst pomůže otevřít srdce Bohu, kterým se necháme milovat, kterého budeme milovat a kterého necháme skrze sebe milovat lidi kolem nás. Nevíme, jak bude možné slavit Vánoce. Ukažme především svou ochotu přijmout Boha, který k nám o Vánocích přichází jako Zachránce v betlémském dítěti. Když k této Lásce skryté v malém Dítěti budeme volat, když se jí zasvětime, když si doma vystavíme betlém, abychom se betlémskému Dítěti poklonili, zakusíme Boží ochranu na sobě i na svých blízkých. Klanějme se mu, projevujme úctu a vděčnost za sebe i jménem těch, kteří vděčnost neprojevují. Svěřme se jeho ochraně a věřme, že Bůh ukáže své slitování. Nebude se dívat na naše viny a nenechá nás samotné. On je Bůh věrný, i když my věrní nejsme. Betlémské Dítě, uctívané v našem národě taky jako Pražské Jezulátko, zve ke svornosti a lásce. Budeme-li ho milovat, naše láska změní nejen náš život, ale taky přemůže nenávisť v mezilidských vztazích. Přichází naše chvíle, abychom se vrátili zpět ke své první Lásce, k Bohu.

Už dnes vám přejí požehnané Vánoce a skutečnou radost z příchodu Spasitele i jeho darů

Vaši biskupové
Praha, 20. listopadu 2020

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽÍŠ (Pro modlitbu u jesliček v rodině)

Ježíši, Božské dítě, věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové.

Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmí nás svou láskou. Amen.

Zpátky na svém místě

Jen něco málo dnů léta 2020 před svátkem sv. Barbory dostal její kostel v Otovicích po mnoha letech zpátky svoji milou ozdobu – pozlacený kalich čili atribut dávné světice, která byla vězněna vlastním otcem, aby se zřekla víry v Krista.

To neučinila a Bůh ji posiloval skrze anděla přijímáním Eucharistie ve věži, kam ji právě otec uvěznil, než ji nakonec vydal k opravě.

MYŠLENKY NA MĚSÍC PROSINEC

JEAN – PIERRE DE CAUSSADE

ODEVZDANOST DO BOŽÍ PROZŘETELNOSTI MILOST PŘÍTOMNÉHO OKAMŽIKU

Vydalo nakladatelství Centra Aletti Refugium Velehrad – Roma s.r.o., Olomouc 2009

1. Pán Bůh je činný, ale musíme být činní i my a nejenom pasivně spoléhat na prozřetelnost.
2. Dělejte, jako by všechno záleželo na vás samých, ale modlete se, jako by všechno záleželo jen na Bohu.
3. Maria zůstala u paty kříže. Poznala svého Syna, byť byl sebevíc zohaven plivanci a ranami.
Tyto zohavující rány ho dělaly v očích jeho Matky jen více hodného lásky a klanění.
4. Po zážitcích opuštěnosti se dostávají okamžiky radostného zjištění, že je Boží pomoc opravdu s námi.
Lepší pocit životní bezpečnosti si nemůžeme přát.
5. Nejdokonalejší cesta ke svatosti je podvolení se Božímu ustanovení, jak ve vnějším plnění povinnosti, tak ve vnitřním postoji.
6. Důvěra v Boha se upevňuje v různých zkouškách a nesnázích, v nejistotě o tom, co bude zítra.
7. Když člověk vykoná svůj díl, Bůh vykoná to ostatní.
8. Maria se Boží vůlí řídila ve všem. Ať byla její zaměstnání všední nebo neobyčejná, v jejich očích to bylo nenápadné.
Všechno živě prožívala a vše uměla použít k Boží chvále.
9. Nemůžeme se snadněji, ani účinněji, ani trvaleji posvětit než prostým používáním všeho toho, co nám Bůh dává každou chvíli konat nebo snášet.
10. Dokonalost nespočívá v ničem jiném než v tom, že duše spolupracuje na Božím díle.
11. Boží působení zaplavuje celý svět. Proniká všemi tvory a zahaluje je. Kdekoliv jsou, tam je přítomno. Stačí, když se dáme unášet jeho vlnami.
12. Boží ustanovení a jeho vůle posvěcují naši duši.
Přijme-li prostě duše Boží ustanovení a jeho božskou vůli, napomáhá jí to k dokonalosti, aniž o tom ví.
13. Boží vůle je jádro, šťáva i síla všech věcí. Boží vůle utváří spásu, pohodu a život těla i duše.
14. Boží přítomnost, jež posvěcuje naši duši, spočívá v tom, že v ní přebývá Nejsvětější Trojice.
15. Plná síla toho, co je svaté, spočívá v Božím ustanovení.
Proto je nikdy neodmítej; nehledej nic, kromě něho, přijímej od něho všechno a bez něho nepřijímej nic.
16. Nespokojí-li se duše s Boží plností přítomného okamžiku, pak bude právem potrestána tím, že ji nedokáže uspokojit žádná věc.
17. Pane, kéž bych se mohl stávat umělcem tvé svaté vůle. Není nic snazšího, všednějšího, a nám více vkládáno do rukou než svatost.
18. To, co posvěcuje, je přítomnost Kristova pohledu, která získává věčnou blaženost. Dobrý lotr Kristův pohled přijal.
19. Dělejte, co děláte, snášejte, co trpíte. V tom spočívá svatost. Svatost skutečně spočívá v prostém postoji vůle, v prostém Staň se.
20. Všichni tvorové žijí v Božích rukou. Všechno, co se odehrává v nás, kolem nás a co se děje skrze nás, obsahuje a zahaluje božské působení.
21. Jak by byly šťastné duše, kdyby věděly o zásluze, jež je v tom, co jim ukládá každý okamžik dne,
totiž v každodenních povinnostech a pracích jejich stavu.
22. Kdo pozná v nějakém člověku v přestrojení krále, chová se vůči němu jinak.
Tak také duše, která rozpoznává Boží vůli v nejmenších věcech, přijímá všechno s radostí, jástem a úctou.
23. Jako blázni často běžíme do pasti, místo, abychom zvedli své oči a vrátili se ke zdroji,
k prameni, k počátku věcí, kde všechno tvoří odlesk Kristovy plnosti.
24. Život víry tkví ve stálém hledání Boha ve všem, co ho zahaluje, znetvořuje, ba takřka ničí.
To se nachází v Mariině životě. Od betlémské stáje až na Kalvárii se Maria pevně držela Boha.
25. Bůh i v malém koná zcela veliké věci. Bůh se zjevuje malým v těch nejmenších věcech
26. Zatímco se lidský nástroj snaží škodit, božský soustružník, v jehož rukou leží každý tvor, používá právě onu slabost,
aby z duše odstranil to, co jí škodí.
27. Čím více srdce miluje Boha, tím více po něm touží. A čím více po něm touží, tím více ho nalézá.
28. Svatá duše není nic jiného než duše, která se s pomocí milosti dobrovolně přivine k Boží vůli.
29. Svatost se nemá hledat ve velikosti nebo ve způsobu přikázaných skutků.
Svatost závisí na lásce, kterou má člověk k Božímu zaslíbení. To se dá dokázat u Ježíše, Marie a Josefa.
30. Ve skutečnosti je pro mě opravdu dobrá pouze ta činnost, která odpovídá Božímu ustanovení.
31. Chápeme-li každý okamžik jako projev Boží vůle, nalezneme v něm všechno, po čem touží srdce.

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

6. prosinec		
Otovice		08:30
Vernéřovice		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

13. prosinec		
Martínkovice		08:30
Vižňov		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

20. prosinec		
Otovice		08:30
Vernéřovice		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

27. prosinec		
Božanov		08:30
Ruprechtice		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí		-
Úterý	děkanský k.	06:30 (roráty)
	klášterní k.	17:00
Středa	děkanský k.	17:00
Čtvrtek	děkanský k.	06:30*(roráty)
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	hřbitovní k.	07:30 (roráty)
	k. sv. Václava	17:00

*** Ve čtvrtek 03/12 bude i mše sv. za smíření v kapli PM v Šonově v 17:00**

Adorace: pátek, P+P, 17:30 – 18:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.; sobota 19/12, P+P, 09:00 – 10:30

Změna vyhrazena.

Kalendář 2021

Za podpory Královéhradeckého kraje a poslance Evropského parlamentu Tomáše Zdechovského vychází už třetí nástěnný kalendář s fotografiemi Dana Veselského. Objednávky je možné adresovat na farnost.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Štědrý den – čtvrtek 24/12

Broumov, k. sv. Václava 08:30
Otovice (zpívání koled) 22:00
Ruprechtice 22:00
Broumov, P+P 24:00

Boží hod vánoční – pátek 25/12

Martínkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášterní k. 17:00

Sv. Štěpán – sobota 26/12

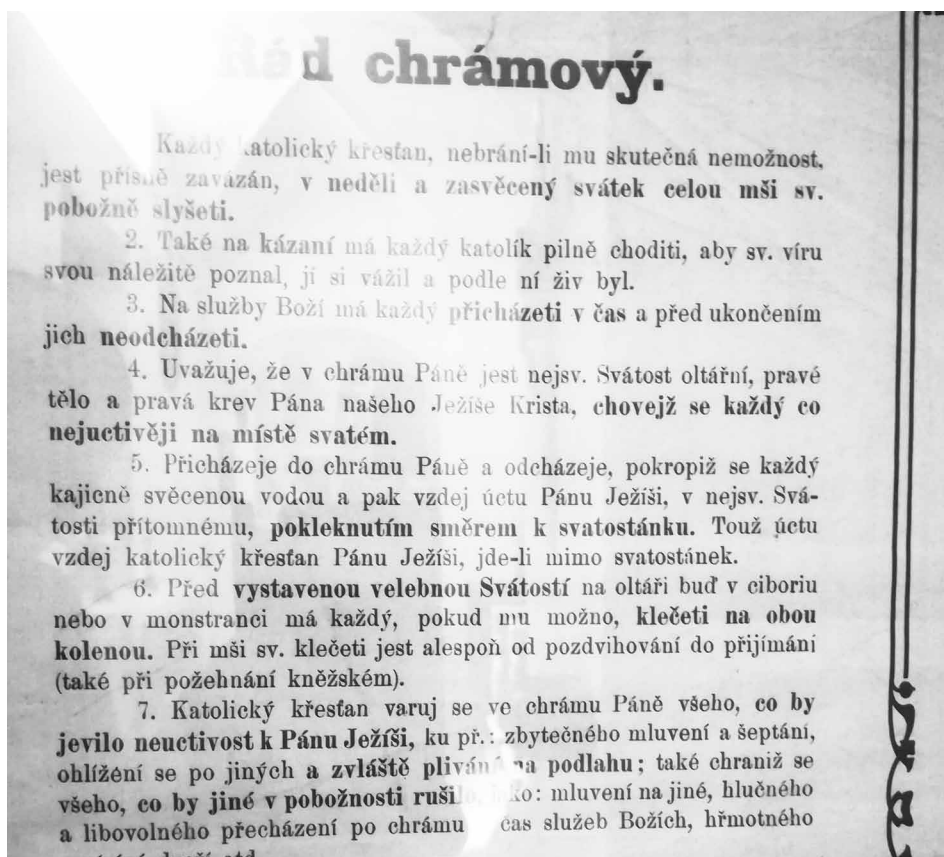
Broumov, k. sv. Václava 08:30

Sv. Rodina – neděle 27/12

Božanov 08:30
Ruprechtice 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

Nový rok – středa 01/01/2021

Martínkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

Foto z minulosti

Během jedné návštěvy poblíž Prahy se bylo v předsíni kostela možné začíst i do vývěsky, která jaksi referovala o zašlých časech.

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.